

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00421 / 13.03.2018
și pentru admitere la publicare în volum tipărit****care se bazează pe:****A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii
inclusă în decizie.**

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion		
Opera suspicionată (OS)		Opera autentică (OA)
Suspicious work		Authentic work
OS	POP, Ioan-Aurel, BOLOVAN, Ioan. <i>Istoria Transilvaniei</i> . Cluj-Napoca : Eikon : Academia Română. Centrul de Studii Transilvane. 2013.	
OA	BOLOVAN, Ioan. Românii în perioada reformelor și a revoluțiilor democratice (1820-1859). In: POP, Ioan-Aurel, BOLOVAN, Ioan (coordonatori). <i>Istoria României. Compendiu</i> . Cluj-Napoca: Institutul Cultural Român. Centrul de Studii Transilvane. 2004. p.457-500.	
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion		
P01 ¹	p.171:31 – p.172:19	p.481:09 – p.481:21
P02	p.172:26 – p.173:00	p.481:21 – p.482:27
P03	p.180:12 – p.181:06	p.490:19 – p.491:18
P04	p.181:16 – p.181:33	p.491:19 – p.491:29
P05	p.182:07 – p.182:12	p.491:40 – p.492:05
P06	p.182:24 – p.184:07	p.492:06 – p.493:05
P07	p.184:16 – p.185:09	p.493:06 – p.493:18
P08	p.186:23 – p.186:35	p.493:19 – p.493:30
P09	p.187:08 – p.187:16	p.493:32 – p.493:39
P10	p.188:25 – p.189:04	p.494:19 – p.494:29
P11	p.189:11 – p.190:07	p.494:30 – p.495:11
P12	p.190:27 – p.191:33	p.495:10 – p.495:29; p.495:36 – p.496:05
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro		

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.**Note:** By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.**B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.**

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

¹ Pn este numărul piesei de creație care constituie obiectul preluării neconforme.

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori, în publicații sau edituri diferite.	✓
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiul este definit prin textul legii².

„...plagiul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiul are la bază conceptul de **piesă de creație** care³:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspionate de plagiat⁴:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspionate.
- Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspionate prin poziția sa explicită.
- În opera suspionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

² Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

³ ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

⁴ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

94/POP

IOAN-AUREL POP

IOAN BOLOVAN

ISTORIA TRANSILVANIEI

ACADEMIA ROMÂNĂ
Centrul de Studii Transilvane

E I K O N

© Ioan-Aurel Pop, Ioan Bolovan

Editura Eikon

Cluj-Napoca, str.Mecanicilor.nr.48

Redacția: tel. 0364 117252; 0728 084801; 0728 084802, e-mail: edituraeikon@yahoo.com

Difuzare: tel./fax 0364 117246; 0728 084803, e-mail: eikondifuzare@yahoo.com

web: www.edituraeikon.ro

Editori: Valentin AJDER

Vasile George DÂNCU

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al Cercetării Științifice din România (CNCS).

Academia Română, Centrul de Studii Transilvane

Cluj-Napoca, str. Kogălniceanu, nr. 12-14, tel./fax: 0264-446024

e-mail: cst@acad-cluj.ro, www.centruldestudiitransilvane.ro

Persoană de contact: Raveca Divricean

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României.

ISBN Eikon: 978-973-757-845-7

ISBN Academia Română-CST: 978-973-7784-85-8

Imagine coperta I: Ovidiu MANOILESCU

Imagini: Fondul de ilustrații al Filialei Cluj a Bibliotecii Academiei, *Wikipedia.org*

Coperta: G. MULTIMEDIA

Redactor de carte: Alexandru-Bogdan BUD

Corectură: Virgil LEON, Edit FOGARASI

Tehnoredactare: Ioachim GHERMAN

Toate societățile și asociațiile conspirative sau semilegale au promovat constant idealuri democratice, sociale și politico-naționale. Formula „Dacoromâniei” o regăsim mereu exprimată în actele și programele mișcărilor revoluționare, în publicistica vremii. Au receptat-o ca atare și străinii care au călătorit în acei ani prin spațiul românesc și au putut lua contact direct cu realitățile vremii. Încadrabile într-un fenomen general european, mișcările și societățile revoluționare din Principate și din Transilvania și-au adus contribuția la pregătirea spiritului public pentru formula insurecțională, evenimentele de la 1848 fiind astfel îndelung pregătite și exersate.

Nicolae Bălcescu

Hippolyte Félix Desprez, un bun cunoscător al istoriei românilor, a surprins cât se poate de fidel idealul „Dacoromâniei”:

Mișcarea românească reprezintă această acțiune politică a savanților, scriitorilor români din principate, Transilvania, Basarabia și Bucovina, pentru unirea celor opt milioane de români, care au supraviețuit celor șaptesprezece secole de crude încercări. Din punct de vedere al principiului naționalităților, acest popor mutilat nu formează în prezent decât un singur corp și vastă unitate teritorială pe care locuiește se numește România, dacă nu în limba tratatelor cel puțin în cea a patriotismului. (Apud Călători străini despre Țările Române în secolul al XIX-lea, serie nouă, vol. IV, coord. Daniela Bușă, București, 2007, p. 659)

X.2. EVOLUȚII SOCIAL-ECONOMICE, POLITICE ȘI CULTURALE ÎN DECENIILE PREMERGĂTOARE REVOLUȚIEI PAȘOPTISTE

P1 Până la mijlocul deceniului al patrulea, Marele Principat Transilvania a cunoscut conservatorismul regimului politic absolutist patronat de cancelarul austriac Metternich. De aceea, puține preocupări de reformă, mai ales în domeniile economic și școlar, sunt sesizate la nivelul conducerii provinciei. Dieta principatului a fost dizolvată între 1811 și 1834. Curtea

Episcopul Vasile Moga

vieneză controla îndeaproape situația din Transilvania prin intermediul guvernatorului și al comandantului armatei imperiale, numiți direct de la Viena. După reconvocarea Dietei Transilvaniei în 1834, în viața politică a principatului s-au exprimat mai multe poziții față de introducerea unor reforme sociale și politice, care nu atingeau însă baza sistemului învechit existent. S-a accentuat și opoziția dintre marea nobilime maghiară (omniprezentă în organele de conducere autonome ale provinciei la nivel central și local) și curtea de la Viena, ca urmare a tendințelor centrifuge ale celei dintâi. Aceasta urmărea, în ultimă instanță, desprinderea Transilvaniei de centralismul habsburgic și

alipirea ei la Ungaria, în pofida realităților demografice. De altfel, ca urmare a acutizării unor asemenea tensiuni, împăratul emite un decret imperial la 17/29 ianuarie 1835 de dizolvare a Dietei și de impunere a unei guvernări militare în Transilvania, prin numirea lui Ferdinand d'Este în fruntea provinciei (1835-1837). În cadrul reformismului nobiliar maghiar, se impune figura lui Miklós Wesselényi junior, care devine cunoscut prin orientarea sa liberală atât în plan politic, cât și socioeconomic.

P02 Deși românii constituiau aproximativ 60% din populația întregii provincii, ei continuau să rămână excluși de la viața politică, neavând deputați aleși în Dietă, organ alcătuit și în această perioadă din reprezentanții celor trei „națiuni” privilegiate: nobilimea maghiară, conducătorii secuilor și ai sașilor (puținii deputați români în Dietă – cei doi episcopi și doi-trei aristocrați, adică așa-numiții „regaliști”, desemnați de împărat – nu puteau să se facă auziți, iar revendicările românilor nu aveau sorți de izbândă). Puținii funcționari mărunți la nivelul administrației comitatelor și în administrația centrală erau în bună măsură asimilați clasei conducătoare maghiare. Reluând programul avansat la sfârșitul secolului al XVIII-lea, exprimat prin *Supplex Libellus Valachorum*, elita românească, formată din clerici, intelectuali, ofițeri din regimentele grănicerești și negustori, prin intermediul episcopilor celor două confesiuni (Vasile Moga – ortodox, Ioan Lemeni – greco-catolic), a trimis mai multe memorii curții de la Viena și Dietei principatului: în 1834, 1837, 1842. Calea petiționară, promovată de ierarhii celor două biserici românești, constituie un element de continuitate cu epoca *Supplex*-ului,

fără a copia însă în întregime modelul de la 1791. Se solicită din nou egalitatea în drepturi a națiunii române cu celelalte clase privilegiate, prin acceptarea românilor ca a patra națiune constituțională.

Memoriile din deceniul al patrulea (1834 și 1837) s-au concentrat însă și spre rezolvarea unor obiective parțiale și imediate, legate de soarta românilor trăitori pe Pământul Crăiesc (teritoriul ce cuprindea în general scaunele săsești), de probleme școlare și religioase. În cuprinsul memoriilor și al acțiunilor revendicative ale elitei

Episcopul Ioan Lemeni

românești, s-a făcut loc și unor probleme sociale și democratice. Astfel, mișcarea națională a căutat să se întrepătrundă cât mai adânc cu cea socială, elitele (cu o extracție de la baza societății) străduindu-se să găsească drumul cel mai scurt spre clasele de jos, în primul rând spre iobăgime, spre țărâtimea dependentă. Toate acestea se desfășurau sub semnul primatului pe care intelectualitatea laică îl dobândea asupra intelectualității eclesiastice. Laicizarea treptată și sistematică a mișcării naționale va fi de acum înainte fenomenul major ce se va petrece în interiorul societății românești din Transilvania.

Adoptarea de către Dieta principatului în anul 1842 a legii de introducere treptată a limbii maghiare ca limbă oficială în Transilvania (deși maghiarii nu formau decât cel mult un sfert din toată populația provinciei) a constituit un atentat la identitatea națională a românilor și a sașilor. De aceea, reprezentanții acestora au reacționat prompt pentru apărarea limbii și naționalității lor, publicând articole și manifeste împotriva intențiilor de deznaționalizare promovate de nobilimea maghiară ardeleană. Din partea românilor, s-a ridicat împotriva acestor intenții, în modul cel mai vehement, Simion Bărnuțiu, profesor de la gimnaziul din Blaj: într-un articol publicat în februarie 1842, se adresa autorilor maghiari ai respectivului proiect de lege în următorii termeni: „Vedeți dar, domnilor, că dorința dumniavoastră e nedreaptă, nemorală, foarte neînțeleaptă și foarte nepolitică... Ascultarea de oameni nu e necondiționată, și nici sașii, nici românii nu se vor supune, nu se pot supune la acea ucigătoare de naționalitate lege a contopirii”.⁵² O poziție întru totul asemănătoare au exprimat și unii lideri ai sașilor. De exemplu, într-un articol tipărit în același an, 1842, pastorul sas Stephan Ludwig Roth, dând dovadă de realism politic, a confirmat realitățile demografice din Tran-

⁵² Cornelia Bodea, *1848 la români*, I, p. 194.